

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Bern, d. 31. Maja. — Ministerstwo austriackie oświadcza pełnomocnikowi szwajcarskiemu, że w skutek chwilowego odwołania austriackiego posła Karnickiego nie zamierzono zerwać stosunków dyplomatycznych z Szwajcaryą. Nasz przeto pełnomocnik w Wiedniu Steiger otrzymał od rady związku polecenie pozostania na swój posadzie.

Londyn, d. 1. Czerwca. — Times zamieszcza następującą telegraficzną wiadomość, którą odebrał dom jeden znakomity handlowy grecki w Londynie, od swego korespondenta w Lwowie:

Odessa, d. 23. Maja. — Książę Menżykow przybył dziś z rana z Konstantynopola. Turcja wsparta przez lorda Strafforda, odrzuciła jego ultimatum. Resztę urzędników poselstwa rosyjskiego spodziewamy się w przeciągu dni trzech.

Rząd turecki powołuje flotę swoją do Konstantynopola, aby ją posłać po wojsko egipskie, które Abbas basza dla sultana przysposobił. Równie rząd turecki wysłał rozkazy na prowincye, aby się zbierały milicje narodowe.

Berlin, d. 4. Czerwca. — Naj. Pan raczył zamianować pierwszego prezesa sądu apelacyjnego w Głogowie hr. Rittberg, rzeczywistym tajnym radcą z tytułem »excellencya«.

Berlin, d. 3. Czerwca. — Wczora w południe nastąpiła w ministerstwie spraw zagranicznych wymiana wszystkich ratyfikacji, dotyczących odnowienia związku celnego.

— Doszła nas dzisiaj wiadomość, że na giełdzie paryskiej gruchła pogłoska, że hr. Nesselrode przybył do Konstantynopola. Jakkolwiek ta wiadomość czystym jest wymysłem spekulujących na podwyższenie kursów, jednakowoż przyczyniła się rzeczywiście do ich polepszenia i tak renty blisko o 2 franki podskoczyły, bo z tej rozsiańej pogłoski urosło mniemanie, iż przybycie Nesselrodego do Konstantynopola, byłoby zaprzeczeniem uroszczeń, z jakimi wystąpił książę Menżykow.

Berlin, 27. Maja. — (Kor. Cz.) Oddawna Berlin nie był tak ożywiony, jak w ciągu bieżącego tygodnia. Po wystawie bydła, która przez trzy dni ściagała do ogrodu Krolla liczną publiczność, ciekawą, zamiast zwyczajnych koncertów, przysłuchiwać się rżącym, ryczącym, beczącym, kwiczącym dźwiękom natury, albo przypatrywać się z zadowoleniem miłości własnej największym osobliwościom, któremi stolica, zawstydzając prowincye, z bogactw wystawę, mianowicie: dwóm białym rogatom kozłom zaprzężonym wspaniale do dziecinnej wózka, tucznemu skopowi chodzącemu jak pies za panem, tak zwanym »berlińskim papugom« to jest zwyczajnym różnemi kolorami malowanym gołębiom, i co się nazwać może plodem *non plus ultra* przemysłu miejscowego, piwu z kartofli dla marynarzy (floty niemieckiej?); po zaspokojeniu obudzonej osobliwościami temi ciekawości, po nasyceniu oczu i gardła kłębami suchego gorącego pyłu, którym przyjsię swe oznajmiła nadeszła teraz właśnie tegoroczna wiosna; publiczność stolicy była znów wczoraj na nogach i w ruchu, lecz już nie u Krolla ale około zamku królewskiego, przy ulicy Pod lipami, wzdłuż głównej alei w Thiergarten aż do zamku charlottenburgskiego, na przestrzeni blisko milę długiej. Był to dzień ślubu pruskiej księżniczki Anny z księciem Fryderykiem heskim. Takie uroczystości rzadko się zdarzają. Tem więcej ponęty dla żyjącej nowościami publiczności, przypatrywać się im ile możliwości z bliska i szczegółowo. Widzieć wyprawę narzeczonej księżniczki, ujrzeć jadącą do kościoła, być obecnym gdy bierze ślub, zobaczyć urządzone dla niej pokoje, budoar, a jeżeli można i pokój sypialny, to się liczy do szczęśliwych wypadków w życiu Berlinianek. Na żaden teatr, na żadne widowisko, na żadną zabawę nie robi się tyle zabiegów i starań do uzyskania biletu wnijsia, jak w podobnej okoliczności. Tą razą ślub się odbył w kaplicy zamkowej w Charlottenburgu. Przystęp do niej mieli, dla ciasności miejsca, oprócz osób dworu tylko proszeni goście. Tem więcej zgromadziło się ciekawych przy wyjeździe narzeczonych z tutejszego zamku i przy wysiadaniu z powozów w Charlottenburgu. Równie liczne tłumy witały głośno powracających do Berlina. Teatra i lokale publiczne, gdzie dawano zastósowane do uroczystości przedstawienia i zabawy, były także przepelnione. Na jutrzejsze galowe przedstawienie w domu opery wybrano »Ifigenią w Tauris«, wielką operę Glucka i balet »Alpheę« nowo ułożony przez Taglioniego. Na to przedstawienie dwór rozdaje bilety, nawet na ostatnie miejsca. Berlin będzie jutro liczył parę

tysięcy uszczęśliwionych. Mniej szczęśliwa publiczność pocieszać się będzie widokiem Sennory Pepity de Oliva, która tu znów przybyła, aby się wywiązać z obietnicy tańcowania na korzyść ubogich czego przy pierwszym pobycie nie miała sposobności uczynić. Berlinianki, które, gdy Liszt pierwszy raz był przybył do Berlina, uwielbienie dla niego posuwały do szaleństwa i za śmieszności swe surowo były w publicznych pismach przez pleć męską skarane, biorą teraz odwet na szalejących za piękną Hiszpanką mężach i kochankach i nazywają ich »Pepita-Narren«; a Kladderadatsch, przypomniałszy sobie, że Elihu Burrit, znany amerykański apostoł wiecznego pokoju, rozsyła z Anglii na świat listki oliwne, powstając przeciwko przesądowi konieczności wojny, wydał ilustrowany wiersz do Pepity de Oliva, i nazwał go »Olivenblatt für Deutschland«. Wszystko to nic nie znaczy i nie wywiera żadnego wpływu, bo tancerka piękna jak połowica Adama, to uspakaja nabożniaków, a dla ludzi stanu i filozofów wystarczającym jest argumentem pamięć Aspazji.

Przy tych wszystkich zajęciach i zabawach polityka śpi. Krytycy nawet stan, w jakim się chwilowo znajduje kwestya orientalna, i zerwanie dyplomatycznych stosunków pomiędzy Austrią i Szwajcaryą, mało wstrząsają opinią publiczną. Może to posłużyć za dowód, że i wóz dyplomacji europejskiej rzeczywiście tylko na czterech kołach się toczy, a piąte koło ma właśnie takie znaczenie jak w przysłowiu. Tymczasem zdaje się, że zaufanie w utrzymanie pokoju europejskiego; na nowo chwiać się zaczyna, chociaż zawcześniaby było, uważać je za zniszczone. Tutaj, w takich okolicznościach, stawiają zawsze na czele pytanie: kto z kim, kto przeciw komu stać będzie w chwili wybuchu wojny. Rzeczywisty chwilowy stosunek mocarstw europejskich jednych do drugich tak mało jest pewnym, a przynajmniej polityce dziennikarskiej tak mało znanym, że publiczności, która nie zadowolnia się domysłami i przypuszczeniami, nie można się prawie dziwić, że z założonymi rękoma wygląda spokojnie, co jej jutrzejszy dzień przyniesie, a tymczasem używa czasu i wczasu, jak może. Jedną tylko giełdą, posiadzicie akcyi i spekulanci zboża, którego ceny idą w górę, bo oziminy źle stoją a deszczu niemasz, w ciągłym są ruchu i niepokoju pomiędzy stratą a zyskiem. Ci też jedynie nie idą widzieć Pepity, ani przypatrywać się uroczystościom zamęścia księżniczki. Kurs papierów i depesze telegraficzne całą dla nich lekturą, zabawą, trwogą, Kalifornią, Saharą. Nie będę was zajmował dzisiaj ich kombinacjami w polityce pruskiej, na przypadek złego obrotu sprawy rosyjsko tureckiej. Niemasz w nich nic pewnego, nic zasadniczego. Widać to najlepiej z dzienników, które są poczęści ich organami. Jeden stanowczy czyn więcej tu rozjaśni, niż całe szpalty rezonujących artykułów. Pozwólcie czekać, aż chwila ta nadejdzie.

Francya.

Paryż, 31. Maja. — Monitor pisze o wielkiej wystawie przemysłowej, która w roku 1855. odbędzie się w Paryżu, co następuje: kiedy dekret z dnia 8. Marca r. b. został ogłoszony, w którym Napoleon rozkazał, aby się powszechna odbyła wystawa w roku 1855. w Paryżu, zniósł się departament spraw wewnętrznych z ministrem spraw zagranicznych, aby udzielił wezwania Francji do przemysłowego świata ciała dyplomatycznemu w Paryżu i aby rozkazał zawiadomić zagraniczne rządy przez agentów dyplomatycznych i konsularnych o tem. Zawiadomienie to, zostało przyjęte, jak się spodziewać było można, w sposób bardzo zadowalający. Wiele państw już odpisało w tej mierze. Rządy Anglii, Belgii, Szwecyi, Bawaryi, Saksonii, Baden, Hanoweru, Nassau, Frankfurtu i Bernu zgodziły się ze zdaniem Napoleona i odpisały, że poddanym swoim, którzy w tej wystawie brać będą udział, następcą wszelkie ułatwienia. Wszystkie rządy zaręczają, że pomiędzy przemysłowcami swoich krajów widzieli największy zapał, ku zadosyć uczynieniu wezwaniu rządu francuskiego, a sądząc po udziale, jaki się już teraz daje spostrzegać pomiędzy zagranicznymi przemysłowcami, wnosić można o ich usiłowaniach, aby godnie wystąpić do walki przemysłowej, na którą ich wezwano.

— Wczora wieczorem był wielki bal w St. Cloud, ogrody były jak najświetniej iluminowane. Przeszło 1500 osób było na balu, a między innymi widziano księcia Genuy, księcia Ludwika Lucjana Bonapartego, marszałka Narvaeza i ciało dyplomatyczne. Z panującego tonu na balu wnoszono, że pokój będzie utrzymany. Poseł turecki rozmawiał uprzejmie z posłem rosyjskim, a Ludwik Napoleon grzecznie bawił się z panią Brunnów żoną posła rosyjskiego w Londynie. Jakkolwiek grzecznościom dworskim dowierzać niemożna, byli tacy, co się cieszyli na widok

takię przyjaźni między ogniem a wodą, jastrzębiami a wróblemi. Inny ton przedstawia giełda. Tu najmniejsza pogłoska porusza fale, balwany biją pod niebo i kołyszają nadziejami, jak korabie. Widząc to jeden oficer francuski, dowcipnie powiedział o giełdzie francuskiej: widzę, że doprawdy gramy w Europie na dwóch skrzypcach, prim inni trzymają.

— Podczas manewrów wojskowych na dolinie Satory, generał de Bourgon zastąpił generała Dulac w dowództwie nad dywizją piechoty. Przyczynę podał marszałek Magnan, który od czasu, jak został marszałkiem, bardzo górną przemawia do oficerów swoich. I tak w skutek kłótni z Dulakiem w dniu poprzedzającym, wsadził go do aresztu. Marszałek widząc, że piechota chybia w manewrach, rzekł: jenerale, twoją piechotę rozbiłbym jednym batalionem. — Trudnoby ci to było panie jenerale, ani byś tego dokazał całą swoją armią! Oczywiście marszałek niespodziewał się takiej odpowiedzi i kazał mu za to odsiedzieć w areszcie. Sądzą, że generał Dulac nie wróci do swojej dywizji i że go stanowczo zastąpi Bourgon. Jenerałowie Magnan i St. Arnaud w ogóle nie mają wielkiego znaczenia w oczach oficerów francuskich, pomimo stopnia, na który ich wyniósł Napoleon.

— Pan Morny odgrywa teraz na giełdach tę samą rolę, jak niegdyś teść Thiers, który telegraficznie udzielał tajemnic. Pan Morny gra teraz na zniżenie i wygrywa, bo wtajemniczony lepiej, jak inni spekulanci, biorąc do pomocy inne osoby, zawsze wychodzi zwycięzko i ogromny robi majątek, lecz jenuiszu i pracy.

— Mówią, że wkrótce zbierze się korpus obserwacyjny nad granicą szwajcarską. Wiadomość ta przecie zdaje się być zbyt wczesną.

Spodziewają się w tym roku powszechnych urodzajów we Francji.

Anglia.

Londyn, dn. 31. Maja. — Ponieważ poczta londyńska z dnia tego nie nadeszła, przeto szczegóły bliższe interpelacji z d. 30. we względzie kwestyi tureckiej wyjmujemy z dzienników paryzkich. W izbie wyższej zapytał lord Hardwick, czy admirałowi Dundas przesłano polecenie, aby odjazd floty do Konstantynopola przyspieszył, temi słowy: „Robię to pytanie, gdyż dzisiaj powszechnie wiadomem jest, że książę Menżykow z Konstantynopola dnia 22. Maja wieczorem wyjechał. Jeżeli tak rzeczy stoją wtedy prawdopodobnem jest, że książę Menżykow kuryera do Petersburga wysłał, który dzisiaj (30. Maja) tam przybyć powinien. Jeżeli car zdecyduje się na wojnę, to niezawodnie kuryera do Sebastopolu pośle, gdzie się główna armia znajduje; a gdy kuryer ten dnia 3. Czerwca tam stanie, wtedy generał rosyjski, jeżeli się pospieszy, dnia 12. Czerwca do Dardanelów wpłynąć może. Z drugiej strony, jeżeli przypuszczamy, że admirał Dundas w sobotę ostatnią był w Malcie i że rząd rozkazał mu przesłać, otrzymałby go on w środę a przypuściwszy, że wszelkie okoliczności jak najwięcej sprzyjać będą, stanąłby dnia 10. przed Konstantynopolem. Spodziewam się, że te dobrze rozważone obliczenia interpelacją moją usprawiedliwiają.” Hr. Clarendon: w obec teraźniejszego położenia rzeczy, nie mogę nie napomknąć o rozkazach admirałowi Dundas przesłanych. — (W Paryżu wnoszą z odpowiedzi tej, że admirał Dundas odebrał rozkaz wyraźny, aby do Konstantynopola popłynął.) — Lord John Russel na interpelację Disraeliego dał takąż samą odpowiedź.

Włochy.

Rzym, d. 25. Maja. — Słynny swego czasu oszust, który przed dwoma laty odprawiając swą podróż lotroską po Niemczech, Węgrzech i Polsce pod nazwiskiem księcia Alessandro Clemente Altieri, przybrał godność monsignora duchownej kuryi rzymskiej i tak wielu biskupów i prałatów w pole wywiódł, został, jak sobie przypominamy, po aresztowaniu władzom rzymskim wydany a później ztąd do warowni Leo do więzienia tego odprowadzony, w którym balamut podobny, hrabia Cagliostro, życie swoje zakończył. Pseudo Altieriego przywieziono przed kilku miesiącami do Rzymu, albowiem zakończenie procesu jemu wytoczonego obecności jego wymagało. Ponieważ więzienie inkwizycyjne wciąż jeszcze przez Francuzów zajęte, zamknięto go więc w Carcere nuovi. Zamiast St. Ufficio polecono kongregacji kryminalnej wikaryatu jenerałnego, aby proces ów do końca doprowadziła. Dozwolono im po bieżnie zajrzeć do akt dotyczących, sprawa owa zawiera około 40 arkuszy drukowanych. Ze wszystkich artykułów oskarżenia jakoteż z zeznań wykazuje się, że główną zbrodnią obżalowanego było nadużycie władzy duchownej. Nienależy on bowiem wcale, jak dotąd mnie mano, do stanu duchownego, ale jest laikiem, nazwiskiem Luigi Stefano Giovanni Berrutti z Ceva w dycezyi Mondowi (Piemont) który sobie pozwolił, jako legat apostolski udzielać błogosławieństwo papieskie przy solennych obrzędach kościelnych, załatwiać rezerwowane rzeczy sumienia z własnego ramienia, nadawać odpusty i t. d.

Jedynie miejsce zabawy, gdzie mieszkańcy Rzymu niedaleko od bram jego od wieków przechadzki dowolnie używać mogli, powabna willa Borghese przed Porta del Popolo, została, jak wiadomo, mimo wszelkich próżb i przedstawień, przez właściciela przed trzema laty dla publiczności zamknięta. Książę Borghese chciał przez to Rzymian ukarać, za szkody znaczne w willi jego za czasów rzeczypospolitej rozpustnie zrażdzone, które na pół miliona talarów szacują, chociaż wina tego wcale nie na Rzymianach ale na żołdactwie Garribaldeggo ciąży. Tylko sześć godzin tygodniowo pozwala książę od czasu niejakego publiczności także wstępować. Senat chce ile tylko można strać ową Rzymianom wynagrodzić, każe Monte Pincio wewnątrz miasta przez sztukę upiększyć. Cały rozległy grzbiet góry został teraz w kwitnącą płaszczynę wzniosłą zamieniony, która ogrody hesperyjskie przypomina. Papież podarował w tym celu kilka set roślin i drzew tropikalnych z ogrodów Watykanu i Kwirynału. W darze tym widzimy szczególnież znaczną ilość rozmaitych rodzajów palm.

Posel pruski przy stolicy apostolskiej. Usedom gotuje się do wyjazdu na czas przydłuższy za urlopem. Powodem do tego jest breve najnowsze dotyczące małżeństw mieszanych. Podczas nieobecności jego tutaj zastępować go będzie nie reprezentant Reumont w Florencji zaś wierzytelniony, jako poprzednio postanowione było, ale tutajszy sekre-

tarz poselstwa hr. Arnim. Dyplomatyczny reprezentant Holandyi, hr. Liedekerke Beaufort także się z powodów podobnych wkrótce na czas niepewny z tutajszej posady swojej oddali.

Ustanowiony dawniej na dzisiaj powrót ojca świętego z Porto d'Anzo, został, według wiadomości dzisiaj krótko przed zamknięciem poczty nadesłanej, na jutro wieczorem odłożony. Odwiedziny króla Neapolu odwołano, podając za powód stan nieprzyjazny powietrza.

Gazzeta di Vinezia donosi z Rzymu, że papież monsign. Spaccapierra missyą nadzwyczajną do Haity powierzył, aby cesarza Faustyna I. wedle życzenia jego ukoronował.

Austria.

Wiedeń, d. 29. Maja. — Dzisiejsza Gazeta wiedeńska pisze: Podaliśmy wczoraj z Koresp. austriackiej w krótkości ważne powody, które skłoniły c. k. rząd do zawezwania naprzód do Wiednia tu-tejszego pełnomocnika przy związku szwajcarskim. Można się było spodziewać, że dzienniki szwajcarskie starać się będą o zmniejszenie ważności tego kroku, który rzeczywiście nieomieszkają zwrócić uwagi wszystkich umiarkowanych ludzi związku zostającego od wieków z Austrią w przyjacielskich stosunkach, na szkodliwe dla zacnego ludu szwajcarskiego następstwa zaślepionej polityki dzisiejszych organów związku, osobiście w kwestyi wychodźców. Jeżeli wszakże szwajcarskie i niemieckie dzienniki, które albo same albo przez korespondentów swoich zostają w stosunkach z członkami rady związkowej, czasowe odwołanie hr. Karnickiego łączą z obiadem, danym przez p. Frei Herose wice-prezydenta szwajcarskiej rady związkowej, a na który c. k. pełnomocnik zaproszony nie był, byłoby to nadużywać łatwości czytelników choćby też szwajcarskich. Ani godność, ani sposób postępowania gabinetów państw pierwszego rzędu nie zważa na takie rzeczy a tém mniej poważnie się niemi zajmuje; a powody niezadowolenia Austrii przez postępowanie władz szwajcarskich w stosunkach międzynarodowych, jasno przedstawionymi były. Odnoszą się one do interesów państwa austriackiego, do utrzymania obowiązków prawa narodów ze strony Szwajcaryi, których przestrzegania tameczne władze uporczywie odmawiają. Austria domaga się tutaj sprawiedliwego, słusznego i dla obu stron zaszczytnego zadość uczynienia. Uchybienia przeciw etykietce, jeżeli jakie się zdarzyć miały, najmniej władzom szwajcarskim za grzech brane będą. Wypadki rzeczywiście zasze zbyt są ważne, aby zamydla-nie oczu publiczności, jak np. owym obiadem, mogło uchodzić za żart stósowny.

— Dzienniki powtarzają pogłoskę z Saar-Mosel Ztg, że król Belgów układa się względem przyjęcia Belgii do austriacko-pruskiego związku handlowego, ale nic o tém izbom nie wspominają, że układy z Francją speliły na niczem. W Belgii tak liberaliści jak katolicy, pragną zbliżyć się do Niemiec.

— W piątek publikowano stanowczy podział państwa pod względem wojskowym, w skutku nowej organizacji gałęzi służby wojskowej zostających pod najwyższą naczelną komendą armii. W miejsce dotychczasowego podziału na 4 armie i jeden zarząd wojenny, wchodzi podział na 4 dowództwa i 2 zarządy armii. Dowództwa armii obejmują u siebie zarazem zakres czynności krajowych komend wojskowych, które zostają rozwiązane. Jeneralne komendy brygad będą również uproszczone, a pensjonowanym oficerom otwarte pole do służby kancelaryjnej. Uproszczenie całego urzędzenia spowoduje oszczędność w wydatkach. Do obrębu 1ej armii należą: Czechy, Morawy, Śląsk, Austria, Salzburg, Styria, Tyrol; do 2ej Karyntya, Kraina, Wybrzeże, ziemie włoskie; do 3ej Węgry i Siedmiogród; do 4ej Galicya z Krakowem i Bukowiną; pierwszy zarząd wojenny obejmuje dowództwo serbskie i Banat drugi zaś Horwacyę, Słowenię i Dalmacyę.

— Na przedstawienie fzm. bar. Kempen, N. Pan zezwolił, aby tej jesieni odbyło się w Wiedniu walne zebranie wszystkich katolickich związków z całych Niemiec.

Galicya.

Lloyd pisze z nad Dniestru. — Czytamy w Koresp. Austr., że litowski rząd nasz dla poratowania w biedzie włościan naszych z powodu późnej zimy znaczne udzielił wsparcie bądź w darowiznach, bądź w zbożu na zasiew, pod warunkiem zwrotu. Zaczyn cel i dobre chęci rządu winny być bezwątpienia cenione, albowiem nędza jest wielka i bardzo rozpowszechniona, jak to już nieraz donosiliśmy. Pytanie wszakże, czy udzielone wsparcie zamierzony przyniesie skutek i polepszy stan włościan galicyjskich. Doświadczenie nas niestety nauczyło, że rzecz się ma całkiem inaczej. Już od wielu lat rząd rozdziela między ubogich potrzebne na zasiew zboże, pod warunkiem zwrotu w pieniędżach, aby szerczemu się zubożeniu zapobiedz, a przecież nędza zamiast ustawać, w rosnącym szerzy się stosunku. Znaczna część chłopów zamiast otrzymane zboże obrócić na zasiew, obraca je na pokarm, a wielu z nich spienięża je i przepija. W roku następnym grunta ich obciążone są długiem, którego nie są w stanie zapłacić, i przechodzą do rąk bydlę, a zatem ostatniego ich mienia. Tyle chwalebny i pod każdym względem na wdzięczność zasługujący środek, smutne za sobą pociąga skutki, a to przez sposób rozdawania zboża i czas, w którym się takowe odbywa.

Przedewszystkiem należy wziąć za zasadę, że najbardziej trzeba mieć na względzie podupadłych nie zaś zupełnie zubożonych włościan: pierwszym bowiem małe wsparcie może być pomocą, gdy drugim nie mającym ani bydła ani ziarna na siewy, kilka garcy zboża nie wystarczy na gospodarstwo.

Czas rozdawnictwa musi być również brany na uwagę, a to tuż przed wiosennymi lub zimowymi zasiewami, ale nie nazbyt wcześnie albo już po siejbie, co się oczywiście nie zawsze da wykonać, gdyż rozdziel zboża odbywa się za pośrednictwem licznych urzędników. Byłoby również do życzenia, aby wsparcia pieniężne, oddawane były w każdej wsi do rąk wybranych w tym celu przez gminę, którzyby pod nadzorem reprezentanta dominikalnego i księdza wyznaczali kto ma dostać wsparcie; nadewszystko zaś, aby zwrot nie w pieniądzech, ale w zbożu następował i to zaraz po żniwach z uwzględnieniem, czy na raz lub na

raty ma być skuteczny, w czymby się również odbiorcom delegowani gminy zająć winni. Tym sposobem przy umysłowej małoletności chłopów galicyjskiego, chwalebny zamiar rządu przyniosłby pożądane skutki, i rozdzielone zasłoki mogłyby choć w części zapobiedz szerszemu się coraz bardziej nóstwu między ludem wiejskim w Galicyi.

Kronika miejscowa.

Jarocin, d. 3. Czerwca. — Te nawałnice, o których donosiłem przedwczoraj zostawiły wprawdzie znaczny ślad po sobie na tutejszych ogrodach i polach, ale nie zrobiły wielkiej szkody. Atoli gorzej poszło w Wilkowie, wsi o 1/2 mili odległej. Tam nietylko srogi grzmot przestraszył ludzi i zwierzęta, ale deszcz ulewny z wielkim gradem połączony wiele zboża zupełnie wyniszczył tak, iż korzenie na wierzch powybił, a w jednym domu nawet szyby potłukł.

— Ta dziewczynka, która podczas grzmotu z przestachu zemdlą, już przechodzi do zdrowia.

Cyrk olimpijski.

Poznań, dn. 4. Czerwca. — Na przedstawieniu wczorajszym znów szereg ujrzelśmy dotąd niewidzianych u nas nowości. Już pomijamy opisanie zręczności żonglerów, gry rzymskie, melodye wygrywane na trąbce przez Fourreaux stojącego na rozhułkanym koniu, jak na ziemi spokojnie i przychodzimy do tej części, której pono nigdzie jeszcze nie widziano lepiej przedstawionej. Jowialiści z areny pana Rentza panowie Leon i Mariano popisali się co umieją. Ustawiono rusztowanie od strony, której wchodzi publiczność ku arenie, po deskach na tem rusztowaniu zapędzali się, a naprzód pan Mariano i przeskoczył przez obręcz natknął do koła wewnątrz gipsowemi fajeczkami tak, że tylko mała przestrzeń pozostała w środku i tą przestrzenią krytyczną rozpędzony Mariano przeskoczył w kierunku poziomym jak strzala puszczona z łuku, a za obręczą dopiero koziołka w powietrzu wywinął i stanął na nogach na wańtuchu wytkanym cało i rzecho, nie tknąwszy żadnej fajeczki w obręcz, za nim pociął się następnie Leon i wdział sobie przewracając koziołka w powietrzu kapelus z całą gracyą. Trzecie salto mortale dokonał Mariano przez oddział wojska złożonego z 20 żołnierzy po dwóch, trzymających karabiny bagietami na krzyż tak, że mimowolnie ten widok dreszczem przejmował patrzących. Nieustraszonego Mariano skoczył przez szereg i w czasie, gdy wieszony w powietrzu przewracał koziołka, wystrzeliła piechota. Nerwy niepotrzebowały maszyny elektrycznej, sam widok skoku śmiertelnego dosyć je wstrząsnął i pobudził dlonie do grzmotu oklasków. Już to nas wcale nie dziwi, że artystom i koniom wyuczonym wciąż grzmi oklaski nad uszami, bo kto jest świadkiem, co dokazują ludzie i zwierzęta, ten mimowolnie musi być porwany w wir powszechnego uniesienia. Na zakończenie przypomniemy z jaką to gracyą siwek Arab popisował się, bijąc kopytem do taktu muzyki na dnie drewnianem niby bębna ogromnego, jak rozróżniał w koszach zamkniętych, które pyskiem otwierał, chustki czerwone i białe i podawał je w tym kolorze, jakiego żądano. Jak się obracał na trzech nogach, mając czwartą przednią założoną na drugą wyżej kolana, jak składał cztery nogi do kupy nakształt gimbzy szwajcarskiej stojącej na urwisku skały i jak w kształt rozpędzonego konia rozciągał się na arenie. Wszystkie te sztuki sły jak z płata i świadczą o mistrzostwie nauczycieli i o pojętności zwierząt.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 2. Czerwca. — Pszenica 62—70 tal. Żyto 51½—55 tal. Jęczmień 40—42 tal. Owies 31—35 tal. Olej rzepiowy 9½ tal. Olej lniały 11 tal. Okowita bez beczi 25½ tal.

Szczecin, 3. Czerwca. — Pszenica 67—71 tal. Żyto 54½. Olej rzepiowy 10½ tal. Okowita 14½ tal.

Poznań, 3. Czerwca. — Termin spozimkowy i konsumpcyjny szczyński zostały usunięte. Nawóz bowiem do Szczecina w skutek tak gwałtownych na żyto podniesionych cen był tak wielki, że ceny od 4 do 5 tal. spadły. Termin spozimkowy zakończył się także dnia 2. m. b. Wszystko to dotyczy się żyta. Co do pszenicy produktu u nas również

Teatr letni w Poznaniu.

W niedzielę dnia 5. Czerwca 1853. Pierwsze wystąpienie panny Cohnfeld z teatru miejskiego w Rostoku i pana Markwardt z teatru miejskiego w Halli: **Miasto i wieś**, czyli: wujaszek Sebastian z górnej Austrii, komedia ze śpiewami w 3. aktach przez F. Kajzra z muzyką A. Müllera. Przed przedstawieniem wielki koncert, pod dyrekcją pana kapelmistrza Wendel, wykonany przez zupełną orkiestrę opery teatru miejskiego.

W poniedziałek dnia 7. Czerwca: **Doktor i Fryzjer**, czyli: żądza awantur, komedia ze śpiewami w 2. oddziałach, przez autora „Miasta i wsi” z muzyką Berbierego. Oddział I. „Uwiedzenie”; oddział II. „Zamek myśliwski w boru”. Później nastąpi: **Kurmarczyk i Pikardjka** (1815), obraz rodzajowy ze śpiewami i tancem w 1. akcie przez L. Schneidra, z muzyką H. Schmidta.

W księgarni **E. S. Mittler** w Poznaniu wyszło dzieło pod tytułem:

Wiązanka literacka. Dzieło zbiorowe ułożone staraniem **Pauliny z L. Wilkońskiej**. Cena 4 Tal.

Takowe jest do nabycia lub może być zapisane

w wszystkich księgarniach krajowych, jako też zagranicznych.

OBWIESZCZENIE

Podaje się do publicznej wiadomości, że tego roczny jarmak na wełnę w Poznaniu w dniach 12., 13. i 14. Czerwca odbędzie się. Ważenie wełny na wadze tutejszej miejskiej, jako też składanie wełny w kamienicach i budach nie może przed 9. m. p., składanie zaś wełny na rynek dopiero od dnia 10. m. p. być dozwolone; również otworzenie miechów z wełną dopiero z dniem tym nastąpić ma. Przekroczenia w tej mierze podpadają karze pieniężnej aż do 5 Talarów.

Składanie i rabanie drzewa opałowego, oraz stawianie materiałów na budowie, rzucanie gruzu na rynek starym podczas jarmaku na wełnę od dnia 9. do 14. m. p., nie jest wolno. Targ zbożowy odbywać się będzie na placu Bernardyńskim.

Poznań, dnia 27. Maja 1853.

Król. Dyrektoryum Policji.

W księdze hipotecznej mego tu na starém mieście pod Nr. 193. położonego domu znajduje się pod Rub. III. Nr. 2. summa 500 Tal. z pożyczki dla wdowy Apolonii Potarzyńskiej zapi-

ważnego jak żyto ta podniosła się w ostatnim tygodniu po 2 tal na węgry, przecież w tym artykule wielkich interesów nie robiono. Oprócz podanych dwóch przyczyn pomyślna pogoda dla roślin wiele się do zniżenia cen na żyto przyczyniła. W ostatnim tygodniu spadł bowiem deszcz w wszystkich okolicach księstwa; a jak się zdaje deszcze jeszcze gdzie indziej padały. Inne płody jak owies, jęczmień, trawy ciągle się w cenie podnoszą. — Początek jarmaku wełnianego w Wrocławiu również idzie pomyślnie, gdyż co się pokaże na targu wyżej 6 do 12 tal. niż w przeszłym roku na centn. zaraz sprzedane zostaje.

Dziś płacili w Poznaniu:

Pszenica wiertel	po 2 tal. 12 sgr.	6 fen	do 2 tal. 25 sgr.	— fen.
Żyto	2 „	— „	2 „	10 sgr. — „
Jęczmień krajowy	1 „	22 „	6 „	2 „ 6 „
Owies	1 „	7 „	6 „	1 „ 15 „ — „
Tatarka	2 „	— „	— „	2 „ 10 „ — „
Groch	2 „	— „	— „	2 „ 10 „ — „
Ziemniaki, wiertel	— „	15 „	— „	— „ 17 „ — „
Masła garniec	1 „	15 „	— „	1 „ 20 „ — „
Beczka spirytusu	— „	— „	— „	21 „ — „ — „
Rzep na kontrakt, wiertel	2 „	25 „	— „	2 „ 27 „ 6 „

W. Stefański & Comp.

Gdańsk, 2. Czerwca 1853. — Pomimo ogromnych może beprzekładnych dowozów targi Angielskie wyraźną ku poprawie okazują dążność. W ostatni poniedziałek pszenice krajowe po pełnych — a zagraniczne po wyższych odchodziły cenach. — Kupcy występowali śmieliej a gatunki ziarna z morza Bałtyckiego były szukane.

W ciągu tygodnia przybyło do Londynu:

	pszen.	jęczm.	owsa.	bob.	igroch.	siem. ln.	i rzep.	ceł. maki.
z kraju kw.	2674.	1088.	7646	470.	—	—	—	21,789.
z zagran.	24,410.	8630.	16,970.	4263.	—	—	—	4675.

Ożywienie targów Angielskich i Szkockich odbiło się na wszystkich handlowych europejskich placach. Wszędzie ceny albo się podniosły stanowczo albo stały na korzyść sprzedających. Rezerwa maki w Paryżu zeszła na 90,000 cetn., i dziś we Francji rodzi się niespokojność, czyli zasoby krajowe wystarczą do nowych opóźnionych zbiorów. — Jeszcze pod dniem 26. Maja ciężkie z Marsylii przychodziły skargi na nieustanne zimno i deszcze. Na wczesne żniwa nigdzie nie liczą — i to w ostatnich czasach handel zbożowy na przyjemniejszą postawiło pozycję.

Na Gdańsku i w gieldzie mieliśmy dość ruchu, a pomimo wysokich żądań sprzedano pszenicy z wódz szef. 53,460, ze spichrza 6300, żyta 2100.

Płacono za szef. pruski wagi Berlińskiej Tal. sgr. fen. ; Tal. sgr. fen.

Pszenicy	od 89 do 90 funt.	2 10 —	do 2 15 —
	91 „ 92 „	2 15 —	„ 2 20 —
	92, 93 „ 93 „	2 21 8 „	2 25 —
	93, 94 „ 94 „	2 20 5 „	2 25 —
	93 „ 95 „	— — —	2 23 —
	82 „ 88 „	27 2 „	2 2 —

Czas mamy gorący a często przechodzące deszcze podniosły wegetację. — W upłynionym tygodniu na 4 galarach, 23 berlinkach przebyło Toruń przyniósł szefli 42,960, żyta 1800, jęczmienia 120.

Wysokość wody w Toruniu 5 stóp 10 cal.

Kursa zamian. — Londyn 200½. Hamburg 45½. Warszawa 98½-¾. Makowski Kendzior & Comp.

Przybyli do Poznania dnia 4. Czerwca.

BAZAR: Brownsford z Chudzie; Wolniewicz z Dębicza; Bialkowski z Pierzchna; hr. Bnińska z Karny.

HOTEL BAWARSKI: Gamin z Gdańska; Sasse z Nowej wsi; bar. Seydlitz z Rąbczyna; Wilkoński z Wapna.

HOTEL DREZDENSKI: Grabowski z Bondecza; Schlund z Wituchowa; Chlapowska z Bonikowa; Piecigard z Nowej soli; Wame z Labiszyna.

HOTEL PARYSKI: Wojtowski z Szremu; Sławoszewski z Lubowiczek.

HOTEL BERLINSKI: Węsierski z Wągrówca; Rübbeck z Rogoźna; Wilkońska z Piątkowa.

POD ŻŁOTYM ORŁEM: Michalski z Siedlea; Michalski z Mechlina.

POD KORONĄ: Close z Dobrojewy.

W mieszkaniu prywatnem: Baron Uszar Gleichen z Zgorzelie, ulica Wilhelmowska Nr. 13; Krotchwill z Pragi, ulica Młyńska Nr. 22.

sana. Pożyczka ta przez dawniejszych posiadaczy oddana została. Nie mając przecież ani o dokumentach ani o wierzycielu żadnej wiadomości, upraszam Panią Potarzyńską, albo jej spadkobierców, aby w przeciągu 4. tygodni pretenzye swe do tej summy udowodnili, po da remnem bowiem upływie czasu tego zaniosę prowakacją celem umorzenia tej pożyczki.

Poznań, dnia 4. Czerwca 1853.

Bogumił Heth.

Barany z **Sokolnik matych** będą na sprzedaż, w czasie jarmaku na wełnę w podwórzu Hotelu Rzymskiego na Wrocl. ulicy.

Nowy

skład mebli majstrów połączonych,

ulica Fryderykowska Nr. 31. z ubocza naprzeciw ziemstwa kredytowego, połączył się z **magazynem mebli wyszlaczanych A. Linnemanna**, i poleca się z dobrmi trwałymi meblami, lustrami, przedmiotami tapicerskimi wszelkiego rodzaju po cenach stałych ale umiarkowanych (materace na sprężynach są zawsze w zapasie).

A. Linnemann. Hoehne. Krause. Cholewiński. Hoeven. poztolnik.

Nowy transport
**świeżej ołtwy i sera Szwajcar-
skiego** (z Ementhal) poleca
J. Dartsch w Bazarze.

[47.] Jeden z miejscowych drekslarzy [47.]
przyjmował po kilkakrotnie pod mem nazwi-
skiem obstalunki i takowe wypełniał. Upra-
szam więc Szanowną publiczność o dokładną na-
mą firmę [stary rynek Nr. 47.] uwagę, ponie-
waż przez niedokładne przez tegoż wykonywa-
nie zamówień szkodę ponoszę. [47.]
A. Apolant, stary rynek 47.

Aukcyja wina.

We środę dnia 8. Czerwca r. b. przed połu-
dnem od godziny 9. sprzedawać będą w lokalu
aukcyjnym pod Nr. 18. Szerokiej ulicy kilka set
butelek win w partjach po 10 butelek, jako to:
*St. Julien, St. Emilion, Nierensteiner i Lauben-
heimer.* Najwięcej ofiarujący otrzyma przyde-
rzenie i zapłaci natychmiast gotówką.

Lipschitz, Król. Kommissarz aukcyjny.

Oberza pod liczbą 154 ulicy Butelskiej po-
łożona, jest z wolnej ręki z meblami lub bez
nich, pod bardzo korzystnymi warunkami do
sprzedania.

O warunkach sprzedaży dowiedzieć się mo-
żna u właścicielki tamże zamieszkałej.

**Bóty juchtowe
Rossyjskie,**
nieprzemakające, na rosę polecam.

F. Caldarola,

Skład obuwia męskiego przy ul. Wrocław. Nr. 30.

W podpisany handlu porcelany, fajansu
i szkła, sprzedają się po najniższych cenach
**wszelkiego gatunki butelki do
piwa i wina**, jako też szkło w taflach.

Michaelis M. Misch,

Poznań, narożnik rynku i ulicy Butelskiej Nr. 45.

Woda Selterska i z sody,

także wszelkie gatunki kunsztownych wód mine-
ralnych sprzedaje się w aptece mojej po cenach
fabrycznych. Polecam także wszelkie wody
mineralne naturalne tegoroczne.

J. Jagielski,

apteka pod białym orłem w Poznaniu.

Węglarz W. Gendt, będący dawniej u mnie
w obowiązkach, a od Listopada r. z. uwięziony,
prawdopodobnie zaś uwolniony tymczasowie,
nie pali już więcej i niesprzedaje dla mnie węgla.
To przyjacielom odemnie kupującym dla wia-
domości.

Skoki, dnia 1. Czerwca 1853.

Karol Cunow.

Kilka set szefli Pomorskiego owsa, 50 funt.
ważącego i kilka węgla jęczmienia dużego i ma-
łego, 70 i 75 funtów ważącego, są jeszcze do
sprzedania w Mur Goślinie. Bliższa wia-
domość tamże w aptece.

U F. Barleben, Mała Garbarska ulica 106.,
natychmiast tanio nająć można 3 remizy i mie-
szkanie.

Zapraszamy Szanownych Członków koła to-
warzyskiego na koncert, odegrać się mający
w ogrodzie Hildebranda przy Kuhnendorfie,
dnia 12. Czerwca r. b. od godziny 6. wieczorniej.
Dyrekcya.

W niedawno utworzonym składzie cygar
przy placu Wilhelmskim pod liczbą 4.
znajdują się między innymi prawdziwe cygara
Hawańskie, sprowadzane przez
Amszterdam i Rotterdam, które
się niniejszem Szanownej Publiczności za umiar-
kowanie ceny polecają.

**Przez tutejszą król. Dyrekcyę
Nadpocztę i król. Artyleryę uży-
wane smarowidło do wozów**,
przydatne szczególnie do wozów z osiami żela-
znymi, utrzymuje bowiem osi zawsze w chłodzie
i czystości, sprowadził **wprost z Liver-
pool** i sprzedaje w nietkniętych baryłkach, wa-
żących 1/2 do 2 1/2 cetnarów, jako też na wagę,
po znacznie niższych cenach.

Skład gazu i rafinerya oleju
w Poznaniu przy Zamkowej ulicy i na
rożniku rynku Nr. 84. **Adolf Asch.**

Daję lekcye w przykrawaniu w 12 godzinach
(zapłata uiszcza się po wyuczeniu się) tudzież
we wszystkich żeńskich robotach ręcznych;
przyjmuję także damy na pensyę. W starym
Rynku pod Nr. 77 w domu tylnym na 3. pię-
trze; — z Warszawy.

Szanownym przyjaciółom od nas kupu-
jącym donosimy uprzejmie, iż spółkę, któ-
ra dotychczas pomiędzy nami pod firmą
Peiser & Brandt egzystowała,
zniesliśmy na drodze dobrowolnej.

Każdy z nas więc prowadzić będzie
**Handel papieru, materiałów
piśmiennych i szkła**

na swój własny rachunek w dotychczas-
wym zakresie, a mianowicie pod firmą

A. Brandt

przy ulicy Szerokiej Nr. 11. w domu
kotlarza Wenera,

i pod firmą:

Abr. S. Peiser

przy ulicy Szerokiej Nr. 20. w dawniej-
szym lokalu.

Dziękując serdecznie za doznane zaufa-
nie i względy, prosimy o zaszczytowanie ka-
żdego z nas i nadal takowemi

Poznań, dnia 20. Maja 1853

Abr. S. Peiser. Arias Brandt.

Mój nowo założony Hotel pod **Złotym
Orłem** w pobliżu Hotelu pod Trzema
Gwiazdami, z obszernym podwórzem i wygo-
dnymi stajniami, polecam Szanownej Publiczności
przyrzekając skorą i taną usługę.

Poznań, dnia 3. Czerwca 1853

Gerlach.

Sprostowanie fałszu.

W dodatku do numeru 125. Gazety Wielkie-
go Xięstwa Poznańskiego stoi anons donoszący
familii i przyjaciółom o mem zaręczeniu się
z Panną Praksedą Brodzką. Nie znany nam
wcale opiekun, który jak widzę lubi kojarzyć
małżeństwo zaręczyl nas, niechże tedy jak zwy-
czaj i sprawiedliwość każe, przyjdzie po zapła-
tę za faktorstwo, skoro się tem trudni, abyśmy
go tym lepiej poznali. Oświadczam przytém, iż
poczyniłem kroki do odkrycia jego osoby, a
wtedy Pan opiekun będzie łaskaw się sądownie
tłumaczyć, wiedząc zapewne czém to pachnie.
Środa, dnia 3. Czerwca 1853.

Wiktor Trawiński.

REVALENTA ARABICA

mąka zdrowia

PP. Barry Du Barry & Comp. w Londynie.

Środek do przywracania zdrowia i siły dla
chorych każdego wieku i dzieci słabowitych,
służy zarazem do śniadania i kolacyi jako przy-
jemne pożywienie.

Tejże **prawdziwej Rewalenty
Arabskiej** jedynie tylko dostać można
w Królestwie polskiem u Pana St. Chmurzyn-
skiego w Miechowie, pp. Franc. Przybylskiego,
Leona Możdżeńkiego w Kielcach, Leona Wol-
ckiego w Radomiu. Karola Belczykiewicza w
Lublinie. Fr. Dutreppi et Comp. w Sandomi-
rzu. Jana Ferenowicz w Częstochowie. Jana
Tschinkel, H. Hurtig w Kaliszu. Jana Wiźni-
kiewicza w Piotrkowie. Dobrzańskiego w Pło-
cku. PP. Drewes et Comp. w Suwałkach.
Schonfelda w Łowiczu. Henryka Kremkiego,
Leona Stalińskiego, St. Rozmanith, Sob. Szost-
kiewicza w Warszawie.

Ceny Rewalenty Arabskiej:

1 Puszka zawierająca	1 funt ang.	Złp.	9
1 " "	2 " "	" "	14
1 " "	5 " "	" "	34
1 " "	12 " "	" "	69
1 " dubelt. refin.	5 " "	" "	66
1 " "	10 " "	" "	100

Główny skład Rewalenty Arabskiej na Króle-
stwo Polskie, Galicyę, i Wielkie księstwo Kra-
kowskie znajduje się u **Karola Herr-
mann w Krakowie** do którego się
Agenci w frankowanych listach zgłaszać zechcą.

BARRY DU BARRY ET COMP.
77 Regent Street w Londynie.

DU BARRY
mąka przywracająca zdrowie
i siły,
dla chorych wszelkiego wieku
i dzieci słabych.

REVALENTA ARABICA
mąka przyjemna na śnia-
danie i wieczór,

odkryta, wyłącznie chodowana i wprowadzona
przez

BARRY DU BARRY I SPÓŁ.

77. Regent street, London,
właściciela państw Revalenta, i maszyny
patentowanej, która jedynie Revalentę, jaką
jest i jaką być powinna, dokładnie wyra-
bia i siłę jej uzdrawiającą rozwija.

Revalenta arabica sprzedaje się u mnie
i u Panów Podagentów po następujących sta-
łych cenach:

pudełko zawierające	1 fl.	1 Tal.	5 Sgr.	} z przepi- sem do używania w języku polskim i nie- mieckim.
dito	2 fl.	1 " 27 "		
dito	5 fl.	4 " 20 "		
dito	12 fl.	9 " 15 "		

Ażeby zaś każdy używanie téjże Revalenta
Arabica na sobie doświadczyć mógł, sprowa-
dziłem także pudełko mieszczące w sobie po 1/2 fl.,
które po 20 Sgr. sprzedaje.

**Główna Agentura w prowincyi
Poznańskiej:**

Ludwik Jan Meyer, Nowa ulica.

Podagentury Pana Lud. J. Meyer
w prowincyi Poznańskiej,

u których **REVALENTA ARABICA** prawdziwa
po cenach wyżej podanych jest do nabycia:

w Kościanie, Pan E. Laskiewicz sen.,
w Miłosławiu, Pan Brzyzowski,
w Ostrowie, Pan Cohn et Comp.,
w Strzałkowie Pan Levy Grünberg,
w Wągrowcu Pan R. Gozimirski,

Dla prowincyi Poznańskiej poleciliśmy
pod dniem dzisiejszym główną Agenturę
Panu Ludwikowi Janowi Meyer przy ulicy
Nowej, który także i na prowincyi usta-
nowi chętnie podagentów, skoro się tak-
wi do niego o zasiągnięcie bliższych wa-
runków franco zgłoszą.

Londyn, dnia 11. Lutego 1853.

BARRY DU BARRY & COMP.

PASTILLE

na wszelkie choroby piersiowe.

Na uleczenie całko-
wite chorób piersio-
wych, jakimi są:

katar, kaszel, dychawiczność, ściśnienie piersi,
chrypka, n.ema nic skuteczniejszego i lepszego,
jak *Pate pectoral* przez Georgé, aptekarza
w Epinal (Vogesen). To lekarstwo sprzedaje
się w pudełeczkach po całych Niemczech,
a w Poznaniu w cukierni i fabryce czekolady
A. Szpingiera naprzeciw zagara pocztow.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 2. Czerwca 1853.	Sto- pa pCt.	Na pr. kurant
Pożyczka rządowa dobrowolna.....	4 1/2	101 1/2
dito z roku 1850.....	4 1/2	103 1/2
dito z roku 1852.....	4 1/2	103 1/2
Oblięgi długu skarbowego.....	3 1/2	93 1/2
dito premii handlu morskiego.....	3 1/2	159
dito Marchii Elekoralnej i Nowej..	3 1/2	92 1/2
dito miasta Berlina.....	4 1/2	102 1/2
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 1/2	99 1/2
dito Prus Wschodnich.....	3 1/2	97
dito Pomorskie.....	3 1/2	99 1/2
dito W. X. Poznańskiego..	4	104 1/2
dito W. X. Pozn., nowe..	3 1/2	98
dito Szląskie.....	3 1/2	99 1/2
dito Prus Zachodnich.....	3 1/2	96 1/2
Bilety rentowe Poznańskie.....	4	100 1/2
Louisdory.....	—	111 1/2
Akcje kolei żelaznej Starog. Poznańsk.	3 1/2	94 1/2